

2. Захожай В. Статистика інвестиційної діяльності / В. Захожай, М. Кіт // Персонал. – 2007. — № 8. – С. 10-17.

3. Мотриченко В.М. Інвестиційна привабливість України: стан та шляхи активізації / В. М. Мотриченко // Фінансовий простір. - 2011. - № 4 (4). - С. 31-36.

4. Степаненко С. В. Інвестиційна привабливість регіонів та інноваційна політика в контексті сталого економічного зростання // Державне будівництво. – 2012. - №2. – С. 77-83

5. Уманець Т.В. Оцінка інвестиційної привабливості регіону за допомогою інтегральних індексів / Т. В. Уманець // Економіка і прогнозування. - 2006. – № 4. – С. 133-146.

Уляна КОВАЛЬ

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Апостолук О.З.)

МЕХАНІЗМ ПРОМОЦІЇ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ

Сучасному розвитку світової економіки притаманне зростання пропозиції послуг соціально-культурного профілю, в тому числі туризму. Туристична галузь поєднує розвиток ринкових економічних зв'язків і соціальну орієнтацію: її послуги спрямовані на розвиток людського капіталу та забезпечення соціальних потреб суспільства. Сучасний туризм впливає на екологічну політику країн, які намагаються зберегти цінні рекреаційні ресурси шляхом ухвалення спеціальних законодавчих актів, створення мережі національних парків, природних і культурних заповідників та інших охоронних об'єктів. Завдяки туризму підвищується екологічна свідомість населення, поліпшується загальний природо-захисний стан регіону та країни. Туристична індустрія позитивно впливає на розвиток інших галузей господарства, що прямо не пов'язані з туризмом, таких як будівництво, транспорт, зв'язок, комунально-побутове господарство, тощо.

Проблеми та перспективи розвитку туристичної галузі досліджували такі вчені як: Герасименко В.Г., Зорін І. В., Любіцева О. О., Александрова А. Ю. та інші.

Провідний досвід країн у сфері розвитку туризму свідчить, що

головною умовою такого розвитку є наявність рекреаційно-туристичних ресурсів, а здатність держави ними розпорядитися. Україна має надзвичайно багаті і різноманітні природні краєзнавчо-туристичні ресурси: кліматичні, водні, біотичні, ландшафтні, бальнеологічні, фітолікувальні, спелеологічні. В Україні за попередні роки була проведена значна робота у напрямі формування позитивного туристичного іміджу. Зокрема, було значно вдосконалено регуляторну політику та законодавчу базу, лібералізовано в'їзний потік подорожуючих та туристів, підвищено пріоритетність сфери туризму, здійснено заходи з популяризації туристичного бренду, створено вільну економічну зону.

Природно-ререаційний потенціал Тернопільської області - це об'єкти природно-заповідного фонду, зокрема Державний природний заповідник «Медобори», 89 заказників, 308 пам'яток природи, 18 парків – пам'яток садово-паркового мистецтва, дендропарк. Тернопільська область включає частини історичних теренів Південної Волині, Західного Поділля і Східної Галичини. Архітектурно-містобудівна спадщина Тернопільської області представлена замками XIV - XVII століть, католицькими і православними храмами доби ренесансу і барокко, унікальними пам'ятками дерев'яного церковного будівництва. Сприятливі кліматичні умови, мальовничі ландшафти, ліси, річки, джерела мінеральної води та лікувальні грязі формують рекреаційні ресурси Тернопільської області.

Проте, маючи значний рекреаційний потенціал туристична галузь Тернопільської області все ще недостатньо розвинута. В межах своїх повноважень в Тернопільській області виконавчу владу здійснюють обласні, районні, міські державні адміністрації. Місцеві органи влади докладають чимало зусиль щодо розвитку регіону, визначивши туризм однією з пріоритетних галузей Тернопільської області. З метою посилення туристичного бренду Тернопільщини місцевими органами влади запропоновано комплекс дій маркетингового характеру, а також низку заходів концептуального характеру для реалізації бренду Тернопільської області під гаслом «TERNOPIL'YA new emotion». Розроблено Програму розвитку туризму в Тернопільській області на 2016-2020 роки. Визначено основні компоненти стратегії розвитку туризму в Тернопільській області на 2016-2020 роки зокрема: розбудова туристичної інфраструктури; активізація туристичного потоку; надання гарантій безпеки туризму; вдосконалення стандартів обслуговування у сфері туризму; розвиток інституцій у сфері туризму; підвищення кваліфікації кадрів сфери гостинності в цілому; організація фінансової підтримки туристичної індустрії.

Основним завданням перед органами влади для розвитку туризму в Тернопільській області є: створення умов для реалізації інвестиційних проектів; нарощування обсягів надання туристичних послуг завдяки розширенню в'їзного та внутрішнього туризму; розвитку сільського зеленого туризму; підвищення якості та розширення асортименту туристичних послуг; підвищення ефективності використання рекреаційних ресурсів та об'єктів історико-культурної спадщини, покращення транспортного обслуговування; випуск якісної рекламної продукції. Саме вирішення цих завдань сприятливо відобразиться на розвитку туристично-рекреаційної галузі Тернопільської області. За останні роки спостерігається значне покращення взаємодії виконавчого органу влади та туристичного бізнесу. Про це свідчить проведення семінарів, конференцій, круглих столів, форумів, фестивалів, міжнародних виставок за участю представників органів влади та туристичної галузі Тернопільщини.

Сьогодні в Тернопільській області активно діє «Туристична асоціація Тернопілля» - це регіональна громадська організація відкрита для співпраці з владою та туристичним бізнесом. Метою асоціації є консолідація зусиль бізнесу і державних структур для вирішення проблемних питань розвитку туристичної галузі в Тернопільській області. Проте, Україна потребує створення національної туристичної організації, яка б консолідувала і об'єднала туристичну галузь в цілому. За своєю суттю, НТО буде інструментом просування туристичного потенціалу України як за кордоном, так і в межах країни, та базуватиметься на активності регіональних та видових професійних туристичних організацій. Це дасть змогу регіональним представникам вирішувати питання забезпечення безпеки туристів, захистити їх законні права та інтереси, сприяти удосконаленню законодавчої бази у сфері туризму та курортів, забезпечувати комплексний розвиток територій, створювати сприятливі умови для залучення інвестицій у розбудову туристичної інфраструктури, підвищити професійну підготовку фахівців сфери туризму та посилити співпрацю з місцевими органами виконавчої влади.

Основою економічного розвитку регіонів України, зокрема Тернопільщини має стати ефективне покращення законодавчої бази, вирішення завдань структурної перебудови, перехід до застосування економічних механізмів стимулювання та регулювання структурних змін, забезпечення рівноправного партнерства України у світовому економічному співтоваристві, демократизація суспільства, гармонізація відносин суспільства і природи, забезпечення збалансованого

використання природно-ресурсного потенціалу. Вирішення цих завдань сприятливо відобразиться на розвитку туристично-рекреаційної галузі, як країни загалом, так і окремих її регіонів, зокрема Тернопільщини.

Оксана КОВБАСНИК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Круп'як Л.Б.)

ЗАПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ ПЕРСОНАЛУ ДЕРЖАВНОГО ОРГАНУ

Політичне та економічне реформування нашого суспільства залежить від суттєвого підвищення ефективності функціонування державного апарату. Підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади та якості реалізації ними державних функцій та завдань, надання державних послуг є метою нового Закону України «Про державну службу» та інших підзаконних актів виданих для забезпечення його реалізації.

Аналіз наукової літератури, аналітичних та експертних розробок свідчить, що єдиних підходів щодо запровадження сучасних технологій оцінювання роботи персоналу державного органу не існує.

Оцінка ефективності визначається статтею 84 Закону України «Про державну службу». Типовий порядок проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців відповідно до Закону затверджується Кабінетом Міністрів України, однак на сьогоднішній день такий нормативно-правовий акт відсутній. В свою чергу це означає, що практично відсутні чіткі критерії, показники і процедури оцінки ефективності службової діяльності державних службовців. У службах управління персоналом державних органів влади відсутні також й аналітичні підрозділи, які б спеціально займалися аналізом та оцінкою ефективності.

Чинним Законом України «Про державну службу» встановлено, що результати службової діяльності державних службовців щороку підлягають оцінюванню для визначення якості виконання поставлених завдань, а також з метою прийняття рішення щодо преміювання, планування їхньої кар'єри, виявлення потреби у професійному навчанні [1].